

Sygn. akt I C 218/19 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lucyna Szeredy

po rozpoznaniu 3 kwietnia 2019 r. w J.

sprawy z powództwa E. D. F. (...)z siedzibą w G.

przeciwko J. R. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C upr. 218/19

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 03.04.2019 r.

Powód (...) F. (...)z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego J. R. (1) kwoty 3.922,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając żądanie wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki konsumenckiej o nr (...), zawartej przez pozwanego z (...) S.A. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty pożyczki, w związku z czym wierzyciel pierwotny przelał – w drodze umowy cesji z dnia 16.02.2017 r. – wynikającą z przedmiotowej umowy wierzytelność na rzecz powoda.

Na dochodzone roszczenie składa się niespłacony kapitał w kwocie 1.900 zł, odsetki umowne – 407,03 zł oraz 1.615 zł tytułem niespłaconej części prowizji i opłaty za udzielenie pożyczki.

Pozwany, będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie rozprawy, nie stawił się na nią, ani nie złożył odpowiedzi na pozew. W tych warunkach, stosownie do treści art. 339 § 1 k.p.c., Sąd zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego. Przytoczone w pozwie twierdzenia budziły jednak poważne wątpliwości Sądu, wobec czego uznano za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego, co ograniczyło się w zasadzie do dopuszczenia dowodu z dokumentów złożonych i zawnioskowanych przez stronę powodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany J. R. (2) zawarł (...) z (...) S.A. z siedzibą w K. umowę pożyczki gotówkowej o nr (...)Całkowita kwota pożyczki została określona na kwotę 1.900 zł, przy czym całkowity koszt pożyczki to kwota 1.819,21 zł, a całkowita

kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę to 3.719,21 zł. Czas obowiązywania umowy strony przewidziały na 24 miesiące (dowód: kserokopia umowy – k. 18 - 19).

Powód (...) F. (...)z siedzibą w G. jest wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w W., VII Wydział Cywilny Rejestrowy, pod numerem (...) (...)(dowód: W. z rejestru funduszy – k. 8 - 11).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd oparł na ww. dokumentach przedstawionych przez stronę powodową, co do których nie znalazł podstaw do odmowy ich wiarygodności. W pozostałym zakresie podstawa faktyczna powództwa była niepełna i jako nie znajdująca potwierdzenia w dokumentach nie stanowiła podstawy rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie, jako nieudowodnione, podlega oddaleniu w całości.

Podstawę roszczenia strony powodowej w przedmiotowej sprawie stanowił – poza art. 720 § 1 k.c. – także art. 509 § 1 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W ocenie Sądu, powód nie zdołał w przedmiotowym postępowaniu udowodnić swojej legitymacji czynnej. Zagadnienie legitymacji czynnej powoda przynależy do prawa materialnego i tym samym podlega badaniu przez sąd niezależnie od treści zarzutów przywołanych w odpowiedzi na pozew albowiem legitymacja czynna, jak i bierna jest opartym na prawie materialnym uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, badaną przez sąd w chwili orzekania, gdyż jej brak po stronie choćby jednej ze stron postępowania skutkuje oddaleniem powództwa.

Należy wskazać, że powód nie jest pierwotnym wierzycielem pozwanego, a swoją legitymację czynną wywodzi z twierdzenia o przeniesieniu tejże wierzytelności na swoją rzecz przez (...) S.A. z siedzibą w K..

Okoliczności tej nie można jednak w żadnym razie uznać za udowodnioną w oparciu o przedłożone do akt sprawy pisma Kancelarii (...) S.A. będące

w istocie wydrukami komputerowymi, zawierającymi jedynie mechaniczne odwzorowanie podpisu osób, o których umocowaniu do działania w imieniu stron umowy cesji nie sposób wnioskować (k. 12 - 17). Pisma te - jako wygenerowane automatycznie wydruki nie stanowią dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.c. natomiast jako „inne środki dowodowe” nie stanowią dostatecznej podstawy dla wniosku o skuteczności nabycia przez powoda dochodzonej wierzytelności. Na ich podstawie nie sposób ustalić, czy doszło do zawarcia umowy i co stanowiło jej przedmiot. Wydruki pochodzące od Kancelarii (...) S.A. nie są ani jednostronnym oświadczeniem zbywcy wierzytelności

w przedmiocie potwierdzenia przeniesienia tytułu prawnego do wierzytelności, ani tym bardziej nie mogą zastępować dokumentu w postaci umowy, obejmującej oświadczenia obu stron czynności prawnej. Są to pisma relacyjne, które w swej treści odwołują się do zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie dowodzą jej skutecznego dokonania. Brak dokumentu źródłowego, jakim w tym wypadku jest umowa cesji, niweczy zatem legitymację procesową powoda, albowiem samo odwołanie się do faktu zawarcia umowy przelewu, czy to w treści wezwania do zapłaty, czy zawiadomienia o przelewie, Sąd uznaje za niewystarczające.

W zaistniałych okolicznościach, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 509 k.c. oraz art. 6 k.c. i 232 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.